

Svatá Hora

2
2020
ročník
LVII

Italská stopa • O Božím království • Renesance poutních cest

Hlavní slavnost Korunovace

OBSAH

Úvodník

Síť života **3**

Ze Svaté Hory

Italové v barokní Příbrami
a na Svaté Hoře **4**
360 let od položení základů
barokní Svaté Hory **8**
Zprávy ze Svaté Hory **28**

Matice svatohorská

Výroční zpráva Matice Svatohorské **14**

Spiritualita

O Božím království **17**
Svátek Proměnění Páně **18**

Informace

Boží služebníci redemptorista **10**
Ján Ivan Mastiliak **21**
Břízovské slavnosti
O putování aneb Cesta **22**
nejen na Svatou Horu **26**
Listárna **27**
Noc na Svaté Hoře **29**
Exercicie, poutě **30**
Pravidelné bohoslužby, otevírací doba

Fotografie
na titulní straně časopisu:

Apoštolský nuncius
Mons. Charles D. Balvo
při viglii Korunovace

Časopis **Svatá Hora** • LVII. ročník

Síť života

Pán Ježíš v Matoušově evangeliu přibližuje nebeské království sérií podobenství, příklady, které jsou jasné a naprosto srozumitelné. Jedním z těchto přirovnání je síť. „*Nebeské království je podobné síti, která se spustí do moře a zahrne všechno možné*“ (Mt 13,47).

Co všechno je v síti mého života? Kolik dobrého, co má hodnotu věčnosti a kolik nepotřebného, co se k ničemu nehodí a je zapotřebí, aby to bylo odstraněno. Co všechno se nachází v síti mého života, poznám pravidelným zpytováním svědomí. Je důležité dané záležitosti pravdivě pojmenovat a oddělovat užitečné od neužitečného, dobré od zlého. Svátý Ignác z Loyoly ve svých duchovních cvičeních kladl důraz na zpytování svědomí. Dle jeho rad by člověk ve zpytování svědomí měl uvažovat o tom, co se mu povedlo, co je v jeho životě dobré a co naopak špatné, hříšné. To je způsob, jak zkontrolovat síť svého života, co všechno zahrnuje.

Přeji nám všem, abychom se takto dokázali pravdivě podívat na to, co síť našeho života obsahuje, čeho jsme plni, co v nás převažuje, jestli to, co za nic nestojí nebo to, co má hodnotu věčnosti.

P. Jan Paseka

Italové v barokní Příbrami a na Svaté Hoře

Všichni soucítíme s Itálií, v níž byla epidemií koronaviru zřejmě nejvíc zasažena její severní část. Snad se hodí připomenout, že právě hlavně Italové ze severu, či Vlachové, jak se tehdy říkalo, postavili po polovině 17. století raně barokní kostel na Svaté Hoře, významně vylepšili i vzhled Příbrami a jejího okolí a přinesli svou vynikající kulturu také do jiných oblastí života.

Renesanční obdiv k Itálii pokračoval v Čechách i po třicetileté válce. Do naší zničené země přicházeli Italové vyučení ve stavebních řemeslech, protože místní stavitelé nedokázali naplnit představy zámožných stavebníků a mnozí Vlachové ve své vlasti nenacházeli dobré uplatnění. Řemeslníci z kraje mezi Comským a Luganským jezerem byli velmi pracovití a schopní. Zpočátku chodili na zimu domů, protože se stavělo jen v letní sezoně.

Velkými příznivci Italů byli svatohorští jezuité. Je všeobecně známo, že si P. Benjamin Schlayer, matematik a poradce svatohorského superiora (představeného), začátkem února 1659 vybral jako autora plánů na výstavbu areálu Svaté Hory Carla Luraga z Pellio Intelvi (Superiore) v Lombardii, který už se osvědčil v nedaleké Břežnici při výstavbě jezuitského kostela a koleje. Byl jako další Vlachové původně zřejmě štukatérem a na architekta se vypracoval.

Luragův pobyt je v Příbrami doložen v srpnu 1661, kdy stavbu svatohorského kostela vyměřoval. Tehdy také šel ve městě za kmotra jednomu narozenému chlapci, což svědčí o tom, že si ho místní lidé velmi vážili. O tři roky později tutéž službu poskytli Příbramským Joannes Battista Colombo z Devoggia u Lugana, který pracoval na Svaté Hoře jako malíř fresek a štukátér, a Giovanni Domenico Orsi, který zastupoval vytíženého Carla Luraga na jeho stavbách jako polír a později se stal samostatným stavitelem.

Domy na východní straně rynku, zleva doprava Lorenza Fiorone, Carla Perti a Bartholomea Carmine

Kromě těchto známých osobností přišel z Vlach za prací zedník Zikmund Turie, který se v Příbrami rozhodl usadit, a tak se v září 1664 oženil s měšťankou Annou Maršíkovou. Nestavěl jen Svatou Horu, jako tovaryš pracoval se svým mistrem Joannesem (Janem) Cereghetti (+1702) i na přestavbě místní gotické tvrze vybudované arcibiskupem Arnoštem z Pardubic, která se do roku 1700 stala barokním zámkem.

Z města Muggio, ležícího v Lombardii 15 km severovýchodně od Milána, přišel zedník Carlo Perti. V Příbrami se v říjnu 1670 oženil s Juditou, dcerou po významném měšťanu Florianovi Hlasivcovi. Na východní straně rynku koupili roku 1674 za sto zlatých spáleniště domu, vyhořelého za třicetileté války. Carlo Perti si na něm postavil nový dům (č. p. 124/I, U Zeleného stromu) s podloubím. Už jako „zednický baumistr“ opravoval zedník Carlo Perti původně gotické děkanství a udělal na věži kostela sv. Jakuba první, sluneční hodiny. Zemřel počátkem dubna 1692 ve věku 48 let a jeho chudnoucí vdova časem musela dům prodat.

Pertiho nejstarší dcera Kateřina se roku 1694 provdala za dalšího ze zdejších Italů - zedníka Jakuba Spinetti, jehož příbuzní jsou v Příbrami doloženi již v letech 1669/70. Judita Pertiová darovala svému zeti Jakubu Spinetti a dceři Kateřině v roce 1702 „pusté místo“, aby si na něm mohli postavit nový dům ve Svatojanské ulici (č. p. 77/I). V březnu 1705 se Jakub Spinetti stal plnoprávným měšťanem. V roce 1710 pracoval i na stavbě nové kašny na rynku a v únoru byl zvolen cechmistrem příbramského zednického, kamenického a tesařského cechu. Ve 20. letech 18. století stavěl i novou příbramskou školu před kostelem sv. Jakuba. Italové postavili anebo alespoň ovlivňovali vzhled všech nových barokních kamenných a cihlových příbramských domů (např. U Modrého hroznu).

Jakubův bratr Jan Spinetti (asi 1680–1721) byl štukátor a řezbář. Roku 1703 si koupil v Příbrami na západní straně rynku dům č. p. 157/I a v srpnu 1705 se stal měšťanem. Jeho dům sousedil s novým raně barokním palácem (č. p. 1/I, pozdější okresní soud), který si tu nechal po roce 1667 postavit Aleš Ferdinand Vratislav hrabě z Mitrovic. Přestože se o výstavbě tohoto paláce nedochovaly žádné další zprávy, je nejvýš pravděpodobné, že i na něm pracovali zdejší italské mistři.

Jan Spinetti byl zároveň obecním starším, který dohlížel na řádné hospodaření města Příbram. V roce 1715 svůj dům s podloubím z gruntu přestavěl. Zároveň tehdy pracoval na řezbě k novým varhanám v kostele sv. Jakuba.

V souvislosti s rozvíjejícím se svatojanským kultem začal v roce 1719 vyřezávat dřevěnou sochu sv. Jana Nepomuckého pro most nad hlubokým úvozem u radnice. Stála tam několik století, dokud nebyl most zbourán.

Dům Jana Spinetti z druhé strany sousedil s domem č. p. 156/I, v němž kdysi bývala rychtářská hospoda. Zpustlý dům s loubím koupil a přestavěl do barokní podoby (později U Černého orla s hostincem a krámem, dnes Knihovna Jana Drdy) původně milánský kupec Lorenzo Fiorone, který se sem přestěhoval z Prahy v roce 1712 a viděl v Příbrami vzhledem k rozvoji svatohorského poutnictví skvělou příležitost pro obchod. Oženil se tu s Markétou, dcerou francouzského zlatníka a radního Ludvíka Alise (i ten pracoval pro Svatou Horu a byl jedním z nejvlivnějších a nejbohatších příbramských měšťanů), a mezi domem svého tchána a domem Pertiových si pořídil roku 1714 zánovní dům.

Roku 1726 se Lorenzo Fiorone stal konšelem a pak zahájil rozsáhlou barokní přestavbu svého domu za kostelem do podoby v Příbrami dosud nevidaného kupeckého domu v italském stylu s krámem, přepychově zařízenými sály a se skladištěm v mezipatře. Obytné místnosti měly dřevěné, bíle malované záklopové stropy s barevnými květinovými a ovocnými motivy. Dům (č. p. 123/I, pozdější lékárna U Bílého lva) byl otevřeným loubím spojen s trojím otevřeným loubím sousedního domu po Carlu Pertii.

Další italský kupec Bartholomeo Carmine z Locarna (ležícího v dnešním Švýcarsku kousek od italských hranic při západním břehu Lago Maggiore) se objevil v Příbrami roku 1719 a usadil se v domě na jihovýchodním rohu rynku a nynější Pražské ulice (č. p. 125/I). Záhy získal i měšťanské právo. Je zajímavé, že nad Locarnem se také vzpíná Sacro Monte (Svatá Hora) - klášter františkánů s chrámem Madonna del Sasso (Madona ve skalách, toto mariánské poutní místo bylo založeno roku 1480 nebo 1487 a z města k němu vede křížová cesta se 13 výklenkovými kaplemi).

Nejvýrazněji se do dějin Příbramě zapsal italský štukatér Santino Cereghetti de Tedice (nar. kolem roku 1640), který je tu v archivních pramenech poprvé zmíněn roku 1665. Přišel sem z Prahy i se svými bratry Bartholomeem a Joannesem, který bydlel v Pražské ulici (zmínka o něm byla již výše), protože také dostali nabídku pracovat pro svatohorské jezuity.

Santino Cereghetti se oženil s Ludmilou, dcerou významného příbramského měšťana Františka Miklera. Od tchána převzal v prosinci 1669 dům na severní straně rynku (dnes část č. p. 99/I) a z jeho pozůstalosti výhodně získal i sousední dům, a také mlýnské hospodářství známé dnes jako Flusárna. V roce 1692 se Santino Cereghetti stal příbramským radním. Škoda, že už se

nedozvíme, jak se příbramští konšelé hovořící většinou jen česky a jen málokterí německy s italskými řemeslníky a francouzským zlatníkem, se svými cizozemskými kolegy, přinejmenším v prvních letech domlouvali.

Santino Cereghetti na Svaté Hoře pracoval asi do konce století, například na štukové výzdobě nárožní Pražské kaple, otevřené Šporkovské kaple v ambitu s výzdobou upomínající na války s Turky (viz fotografie), kaple Nanebevzetí Panny Marie, a kaple nyní zasvěcené českým patronům v bazilice.

Na přelomu století Santino Cereghetti prodal svůj mlýn a oba své domy na náměstí. Roku 1705 se svou druhou manželkou Annou koupil právoavěrečný dům v rohu pod arcibiskupským zámekem a věnoval se správě svých polností a města. Dohlížel také na barokní přestavbu kostela sv. Jakuba, jehož loď byla roku 1711 sklenuta valenou klenbou.

Santino Cereghetti měl syny Ignáce a Antonína. Ten studoval na jezuitském gymnáziu v Březnici a roku 1714 získal příbramské měšťanské právo, ale pak se odstěhoval do Chrudimi, kde se stal městským písařem. Ignác Cereghetti žil v Praze, ale do Příbrami se občas vracel za prací.

Santino Cereghetti zemřel 16. listopadu 1719, a protože zasedal na příbramské radnici až do své smrti a o město se opravdu hodně zasloužil, byl pohřben do staré krypty v kostele sv. Jakuba.

Roku 1730 byla na obecní náklady dostavěna pod presbytářem krypta nová. Původně se do ní vcházelo schodištěm v kostele. Kámen kryjící vchod do krypty byl umístěn uprostřed kostela před triumfálním obloukem. V dolní části kamene byl vytesán městský znak, v horní části byla lebka s hnátem a přesýpací hodiny. Kromě toho italský zedník Jakub Spinetti do kamene vytesal i pětiřádkový latinský nápis. V překladu zněl: „Místní radní a měšťané dali vybudovat toto pohřební místo pro sebe i své vděčné potomstvo; tito ať odpočívají v pokoji a světlo věčné ať jim svítí.“ Nevděčné potomstvo většinu krásných italských staveb v Příbrami zbouralo během 20. století, vzpomínky na jejich tvůrce z Vlach však v příbramském okresním archivu a na Svaté Hoře snad zůstanou ještě dlouhé roky.

360 let od položení základů barokní Svaté Hory

„29 Jul. Fundamenta posita civitatem versus.“ – „29. července (1660) položeny základy směrem k městu.“

Je to jen drobná zmínka na okraji stránky v dobovém shrnutí svatohorských dějin v roce 1660. Autor rukopisu tehdy totiž věnoval mnohem větší pozornost počtu přicházejících poutníků a lidí uzdravených na přímluvu Panny Marie Svatohorské než stavebnímu ruchu a událostem každodenního života. V roce 1657 přišlo na Svatou Horu 46 767 poutníků, napřesrok 49 785.

Začátkem února 1659 nakreslil italský architekt Carlo Lurago s Benjaminem Schlayerem plán budoucích vnějších ambitů nového kostela. Na Svatou Horu během tohoto roku přicestovalo už 65 000 poutníků. Lidé své uzdravení jezuitům oznamovali a mnozí z nich přitom z vděčnosti obětovali Panně Marii předměty z drahých kovů či nákladné textilie a další cennosti. Jiní přinášeli své dary z hluboké zbožnosti, z touhy přispět na vznik něčeho mimořádného a získat zásluhy pro poslední soud, v nějž věřili.

Jezuitům trvalo jen půldruhého roku, než na stavbu podle plánů Carla Luraga získali od ctitelů Panny Marie Svatohorské potřebnou sumu peněz a stavební materiál. O dva týdny později byla zahájena stavba nárožní Plzeňské kaple (u dnešních svatohorských schodů, kde vypukl požár roku 1978) a vzápětí nárožní Březnické kaple. Na Plzeňskou kapli se složili plzeňští měšťané a Březnickou zaplatila Lidmila Kateřina Jeníšková z Újezda, vdova po rytíři Přibíku Jeníškovi z Újezda, jehož jinak dobrou pověst bohužel navždy poškodilo jeho postavení královského prokurátora při popravě stavovských vzbouřenců na Staroměstském náměstí v červnu 1621.

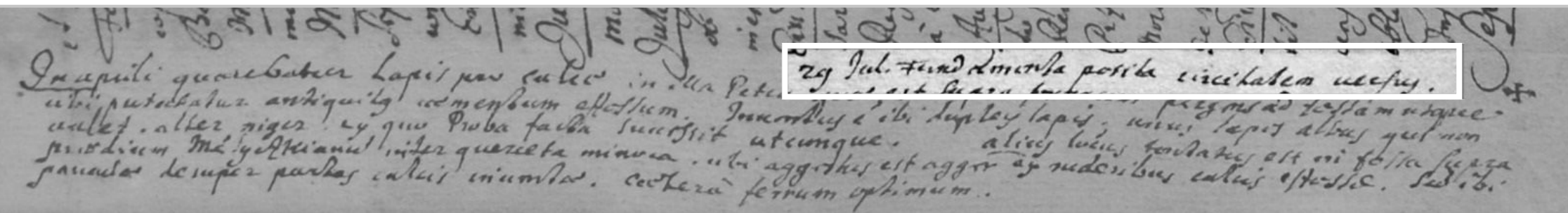
V souhrnu svatohorských dějin druhé poloviny 17. století jezuité nezaznamenávali pro budoucí generace jen jména bohatých mecenášů, ale pečlivě zapisovali každý sebemenší dar a pomoc, které pro Svatou Horu dostali od

Nad západním ambitem byla vystavěna zvonice, na fotografii vidíme také severní ambit s hodinovou věží

„obyčejných“ lidí. Ani jezuité většinou nepocházeli z urozených rodin, a tak věděli, že pro měšťana nebo dokonce poddaného je takový dar mnohem větší obětí než pro bohatého majitele panství. Svatou Horu nechali postavit pro nás všechny, aby nám dopřáli možnost vidět a vnímat krásu vsutku nadpozemskou.

PhDr. Věra Smolová

Boží služebník

redemptorista Ján Ivan Mastiliak (1911–1989)

(pokračování)

Václav Vaško, diplomat, politický vězeň, katolický aktivista a autor knih zabývajících se dějinami katolické církve v komunistickém Československu, se osobně znal i s redemptoristou Jánem Ivanem Mastiliakem, s nímž se jako vězeň setkal v leopoldovské věznici. V knize *Dům na skále* věnoval několik stran i monstrprocesu s deseti řeholníky, kde mimo jiné píše: „Žalobci citacemi z usnesení dožadujících se exemplárního potrestání „zločinců v sutanách“ dokládali vůli lidu. Když pak prokurátor navrhl Machalkovi, Tajovskému, Šilhánovi a Mastiliakovi trest smrti, zazněl v soudní síni souhlasný potlesk čtyř stovek vybraných diváků.“ Logicky nás napadají otázky: „Byli řeholníci tak nebezpeční zločinci, jak byli představeni při soudním procesu a v médiích?“ „Byl návrh prokurátora na uložení čtyř trestů smrti skutečně oprávněný?“

Zkusme hledat odpovědi...

Monstrproces proti představitelům řeholí

První soudní proces s představiteli katolické církve, splňující kritéria monstrprocesu, byl realizován proti představitelům řeholí. Už zatčení faráře Josefa Toufara a propagandistické využití takzvaného číhošfského zázraku mělo vést k odhalení, že za napjaté vztahy státu a církve je zodpovědná církevní hierarchie, i když ve skutečnosti cílem celé akce byla kompromitace katolické církve a Vatikánu.

Když pater Toufar dne 25. února 1950 v důsledku mučení ve vyšetřovací vazbě zemřel, Státní bezpečnost pokračovala ve vyšetřování premonstrátů a v realizaci naplánovaného politického procesu. Toufar byl mrtvý, proto se pozornost soustředila na premonstráty. Přípravovaný proces dostal název podle jednoho z desítky souzených řeholníků Augustina Antonína Machalky, opata premonstrátů v Nové Říši.

V krátké době byli zatčeni i další řeholníci a Státní bezpečnost z nich uměle vytvořila skupinu s protistátními cíli. Pro proces byl v březnu 1950 vybrán vzorek „reakčních“ duchovních, kterým bylo možné připsat všechny tehdy medializované kauzy, ale i nová vykonstruovaná tvrzení. Skupinu vybraných obětí tvořilo deset řeholníků z pěti komunit zasvěceného života. Byli to premonstrát Augustin Antonín Machalka, Vít Bohumil Tajovský a Stanislav Ludolf Barták, jezuité František Šilhan, Adolf Kajpr a František Mikulášek, redemptoristé Ján Ivan Mastiliak a Jan Blesík, dominikán Josef Silvestr Brait a františkán Josef Jan Urban. Mezi deseti řeholníky byl pouze jediný Slovák, a to řeckokatolický redemptorista Ján Ivan Mastiliak.

Příprava monstrprocesu

Vyšetřování řeholníků ve vyšetřovací vazbě probíhalo za použití nezákonných prostředků, což potvrdila i pozdější revize procesu. Vyšetřovatelé neměli potřebné důkazy k usvědčení řeholníků z trestní protistátní činnosti, kterou jim neprávem připisovali. Podle vykonstruovaných tvrzení byla katolická církev chápána jako nepřátelská organizace, která se zabývá špiónáží a diverzní činností ve prospěch kapitalistických zemí a tím jim napomáhá v boji proti zemím s lidově demokratickým směřováním. Komunisté byli přesvědčeni, že existuje speciální operační plán, podle kterého řeholníci dostali konkrétní úkoly, aby škodili výstavbě socialistické společnosti. V tomto plánu měla každá řehole a v konečném důsledku i každý řeholník konkrétní úkoly. To však vyšetřovatelé nemohli řeholníkům nikdy dokázat, protože tato tvrzení se nezakládala na pravdě. Navzdory chybějícím důkazům vyšetřování nejenže nebylo zastaveno, ale 22. března 1950 bylo na ně podáno trestní oznámení. Řeholníci byli násilím nuceni přiznat se k trestným činům, které nikdy nespáchali a podepsat administrativní protokoly z vyšetřování.

Krutí vyšetřovatelé ani s otcem Mastiliakem nejednali v rukavičkách, a to především vzhledem k významu připravovaného soudního procesu. Sám na toto období vzpomíná: „Já jsem nikdy nebyl od přirozenosti nějakým zvláštním hrdinou, ale spíše bázlivě povahy. V tíživé situaci, v níž jsem se ocitl, jsem mohl být z hloubi duše vděčný Kongregaci a spiritualitě sv. Otce našeho Alfonse, které stačí být oporou i v nejkřutějších situacích. Zvlášť odevzdanost do vůle Boží a důvěra v ochranu Nebeské Matky byly pro mě ohromnou posilou.“

Ze zápisu o vyšetřování ze dne 16. března 1950 je hned na první pohled jasné, že argumenty vyšetřovatelů a pak i přiznání a lítost nad spáchanými trestnými činy jsou absurdní. V zápisu chybí podpisy vyšetřovatele a svědka. Na jednotlivých stranách není vlastnoručně napsáno „četl, schválil a podepsal“ a podpis, ale je zde uvedeno pouze „četl dr. Jan Mastilák“. Zápis na konci podepsal. Není však těžké si domyslet, že pouze pod nátlakem, což potvrzuje i pozdější vyšetřování po roce 1960: „Mastiliak byl po dvě noci buzen každou čtvrt hodinu, takže byl při výslechu zcela duševně i fyzicky vyčerpaný. Když nechtěl podepsat protokol jako nepravdivý, bylo mu vyhrožováno, že z něj poteče zelená voda, referent také naznačoval, že mu bude trhat zuby. Jeden z orgánů ho začal bít klíčem přes prsty. Protokoly záměrně podepsal jen slovem četl a ne četl a souhlasí.“

Protokoly z výslechu putovaly denně na církevní oddělení Státní prokuratury, kde se připomínkovaly a odtud vycházely další požadavky pro vyšetřovatele, aby se proces vyšetřování maximálně zrychlil. V této věci několikrát zaseda-

**Nespravedlivě odsouzený
jako vatikánský špión
a vlastizrádce**

la i koordinační komise, která kontrolovala, zda se dodržuje politická linie přípravy procesu a plánovala jeho samotný průběh a využití pro veřejnost. Získané informace byly zpracovávány tak, aby byla zachována vytyčená politická linie procesu, a zároveň aby vynikla důležitá proticírkevní témata. Expresně rychle, už 27. března 1950, byla vypracována obžaloba.

Před Státním soudem v Praze

Po vznesení obvinění a publikování obžaloby bylo zahájeno hlavní přelíčení. Mastiliak a dalších devět řeholníků, obviněných ze špionáže, velezrady a jiných závažných zločinů, usedli na lavici obžalovaných před senát Státního soudu v Praze na Pankráci ve dnech 31. března až 5. dubna 1950.

Předseda senátu i prokurátoři měli k dispozici „administrativní protokoly“ a na jejich základě kladli otázky Mastiliakovi a ostatním obžalovaným. Nejprve kladl otázky pouze předseda senátu, a když vyčerpал hlavní témata, dostali se ke slovu přítomní prokurátoři. Ti se snažili dotlačit obžalovaného k tomu, aby vypověděl tak, jak je uvedeno v „administrativním protokolu“. To se jim ale příliš nedařilo. Úkoly měli rozdělené podle témat, ale když se to nedařilo jednomu, hned začal klást otázky druhý. Při výpovědi obžalovaného vůbec nebylo výjimkou, že zejména prokurátor ho nenechal dokončit myšlenku, ale skočil mu hned do řeči další otázkou, nebo zcela změnil téma, jen aby obžalovaný neměl ani na chvíli pocit, že se mu podaří vyvrátit lživá a vykonstruovaná tvrzení prokurátora a předsedy senátu.

Obžalovaným řeholníkům se sice nepodařilo přesvědčit senát, že „administrativní protokoly“ podepisovali z donucení, ale jejich vystupování během procesu svědčí o tom, že ještě mohli poměrně svobodně odpovídat na položené otázky, tedy že se ještě nemuseli učit nazpaměť odpovědi, jak to bylo běžnou praxí v následujících politických procesech. I když měli přidělené obhájce, kteří pouze poslušně plnili stranické úkoly, do průběhu procesu téměř nezasahovali a na jednání byli přítomni spíše jako němí pozorovatelé.

Nespravedlivý rozsudek

Monstrproces s deseti řeholnicí „odhalil“, že kláštery jsou středisky protistátní činnosti, špionáže a vlastizrady, a proto musí být bez pardonu zničeny. Průběh soudního procesu navenek řídil senát, ale důležitá rozhodnutí přijímaly komunistické špičky, které si vybraly Jána Mastiliaka, aby z něho vyrobily největšího a nejnebezpečnějšího zločince z deseti významných řeholníků.

Justice proti němu neměla, a ani nemohla mít dostatek přesvědčivých důkazů, neboť ještě tři dny před začátkem procesu náměstek ministra Karel Klos hlásil svému představenému, ministru spravedlnosti Alexeji Čepičkovi: „Mastilák bude dále vyšetřován k otázkám papežského východního ústavu, neboť soudruh Košar sdělil, že vnitro nemá o této věci zvláštní materiál.“ Na jedné z porad v zákulisí, během procesu, se ještě 3. dubna přebíral a hodnotil další materiál získaný Státní bezpečností, týkající se číhoštského zázraku, jak ho využít v souvislosti s Mastiliakem. Podobně tomu bylo i v případě ostatních řeholníků, kdy se „důkazní“ materiál shromažďoval na poslední chvíli.

Ke konci procesu se největší pozornost věnovala Mastiliakovi, neboť náměstek ministra spravedlnosti Karel Klos ve zprávě ministru Alexeji Čepičkovi dne 4. dubna 1950 žádal a doporučoval, aby „alespoň u Mastiláka byl vysloven doživotní žalár“. Třetí z těchto důvodů uvádí, že: „Mimořádný ohlas tohoto procesu vyžaduje alespoň u jednoho z obžalovaných nejvyšší trest, jinak by mohla vzniknout, zejména mezi dělnictvem, nálada, že buď byl materiál slabý, nebo že jsme si netroufli uložit přísný trest.“

Toto „upozornění“ nezůstalo bez odezvy. Ján Mastiliak za velezradu a vyzvědačství jako jediný ze skupiny deseti řeholníků dostal doživotní trest. K tomu mu ještě zkonfiskovali celý majetek, udělili peněžitý trest ve výši 50 tisíc korun a ztratil čestná občanská práva na 10 let.

V soudní síni byla přítomna veřejnost, která si měla podle komunistů udělat „vlastní“ pohled na kláštery, řeholní život a katolickou církev. Průběh jednání sledoval i periodický tisk, byl živě vysílán rozhlasem, dělal se filmový záznam, což samozřejmě také řídili komunisté.

Příprava, průběh a výsledek monstrprocesu se průběžně hodnotil zúčastněnými orgány státní správy, justice, státní prokuratury, Státní bezpečnosti a komunistickými pohlaváry, nechyběl samozřejmě ani ohlas veřejnosti. Tento proces měl sloužit nejen k odstartování Akce K (likvidace klášterů), ale byl jedním z důležitých pilířů, ideologických i způsobem provedení, pro procesy s církevními představiteli, které měly následovat.

Je ještě třeba dodat, že jezuita Kajpr zemřel v leopoldovské věznici, a Barták, Mikulášek a Blesík si odpykali celý trest. V roce 1960 byli na amnestii propuštěni Machalka, Tajovský, Braitto a Urban a v roce 1965 byli propuštěni i Šilhan a Mastiliak. Soudní rehabilitace v roce 1990 se dožili už pouze Tajovský a Mikulášek.

Tento politický, nespravedlivý a nezákonný monstrproces ať je pro nás mementem, co všechno dokáže lidská zloba a nenávist, kolik způsobí bolesti, utrpení a nepravosti. Bůh je však vždy mocnější než jakékoliv zlo, proto pravda vždy vyjde najevo, jako tomu bylo i v tomto případě.

Daniel Atanáz Mandzák, CSsR
(pokračování příště)

Okénko Matice Svatohorské

Výroční zpráva Matice Svatohorské

za období od 25. 5. 2019 (minulá výroční schůze) do 15. 5. 2020

Matice Svatohorská je sdružením přátel a příznivců Svaté Hory. Jejich členství je odrazem snahy se jakýmkoli způsobem – modlitbou, vlastní prací či finančním příspěvkem – podílet na tom, aby toto poutní místo stále více rozkvétalo do krásy a všichni se zde cítili jako doma. Všichni členové Matice Svatohorské pak tvoří jedno velké společenství. Každý pátek na sebe všichni vzájemně v modlitbě pamatují a rovněž je v bazilice sloužena v 7 hodin mše svatá za všechny živé i zemřelé členy Matice Svatohorské a dobrodince Svaté Hory.

Představenstvo Matice Svatohorské je povinno svým členům podat každoročně informace o její činnosti. Činíme tak formou této výroční zprávy, která uzavírá první rok práce výboru.

Členská základna

Za rok 2019 se počet členů Matice Svatohorské opět mírně snížil.

	k 18. 5. 2019	k 15. 5. 2020
registrovaných	1282	1288
zemřelých	19	11
zrušilo členství	0	0
nových členů	15	6
aktivních	834	829

Výbor Matice, schůze výboru a výroční schůze

Poslední výroční schůze se uskutečnila dle Stanov Matice Svatohorské 25. 5. 2019 na Svaté Hoře.

Od 10 hodin byla v bazilice sloužena mše svatá, ke cti Panny Marie Svatohorské, za všechny členy Matice Svatohorské. Mši svatě předsedal P. David Horáček, protektor Matice Svatohorské. Koncelebroval P. Štěpán Faber, člen Matice Svatohorské. Asistoval jim jáhen Jaroslav Sosnovec. Bazilika byla zaplněna jak členy Matice Svatohorské, tak dalšími poutníky.

Po mši se členové matice shromáždili v refektáři proboštství. Věra Langová všechny přivítala. Dále byl schválen program schůze, mandátová a volební komise, přednesena výroční zpráva a zpráva kontrolní komise. Poté proběhla diskuse. Po ní výroční členská schůze schválila změnu stanov. Následovaly volby členů výboru a kontrolní komise. Po občerstvení a závěrečné modlitbě

a požeňání byla výroční členská schůze zakončena komentovanou prohlídkou nové expozice Madon v horní chodbě rezidence s průvodcem Petrem Duškem, členem Matice.

Výbor Matice svatohorské se scházel podle potřeby, zhruba jednou za měsíc, s výjimkou letních prázdnin.

HOSPODAŘENÍ

Kontrolní komise provedla 13. května 2020 kontrolu hospodaření Matice Svatohorské za rok 2019. Podrobné informace o hospodaření Matice Svatohorské jsou obsahem zprávy kontrolní komise, přednesené předsedou kontrolní komise Ing. Jiřím Hlaváčem.

ČINNOST

Časopis

Matice Svatohorská pokračuje ve vydávání časopisu Svatá Hora. Hlavní podíl na vydávání časopisu má redakční rada ve složení: Mgr. Marie Štefaniková, Mgr. Iva Dušková, Mgr. Petr Dušek a Věra Langová pod vedením P. Mgr. Davida Horáčka. Tímto bychom jim i ostatním přispěvatelům chtěli vyjádřit naše upřímné díky.

Podpora farnosti

Vzhledem k ukončení velkého projektu – stavby varhan – je nyní hlavní činností Matice Svatohorské podpora farnosti. Jedná se o tyto akce: výměna kovaných kliček na oknech v rezidenci, pořízení mikrofону ke snímání varhan a sboru, prohlídka stropu zvonové stolice statikem, servis zvonice, prohlídka a servis věžních hodin, podíl na vydávání kalendáře akcí (polovina ceny) a dar farnosti ve výši 50 tisíc Kč. Celková hodnota této podpory činí cca 200 tisíc Kč.

Matice rovněž pro farnost zajistila další sponzorské dary.

Zpívání u jesliček

V době Vánoc se v Bazilice na Svaté Hoře uskutečnil sedmý ročník zpívání koled u jesliček. Zpěv lidu doprovodili profesionální varhaníci.

Pro účastníky byly k dispozici speciálně vytištěné zpěvníčky. Zpěv se uskutečnil celkem ve čtyřech termínech. Bazilika byla vždy plně obsazena a celou hodinu zde zněly vánoční koledy. Zpívání bylo profesionálně nahráváno za

účelem vytvoření CD. Mělo by vyjít před Vánocemi 2020 jako dárek těm, kdo nemohou do kostela přijít. Budou tak moci Zpívání u jesliček prožít v klidu domova. Akce se setkala s velkým ohlasem všech zúčastněných, v této úspěšné tradici budeme nadále pokračovat. Zvláštní poděkování za organizaci, zajištění a průběh zpívání patří Ing. Janě Hovorkové, která se od začátku o celou akci stará.

Zpívání u jesliček probíhalo za podpory města Příbram a Matice Svatohorské.

ROZPRACOVANÉ A PLÁNOVANÉ AKTIVITY

Vzhledem k dokončení stavby varhan bude Matice Svatohorská nadále nápomocna administrátorovi v práci pro Svatou Horu.

V letošním roce bychom rádi ve spolupráci s farností nechali vyčistit štukovou výzdobu baziliky. Finanční zajištění máme přislíbeno od sponzora.

ZÁVĚR

Chtěla bych poděkovat členům výboru Matice Svatohorské za veškeré jejich úsilí v uplynulém roce. Všem členům Matice Svatohorské, dárcům a dobrodincům děkuji za jejich pomoc, podporu a modlitby. Protektorovi P. Mgr. Davidu Horáčkovi, CSsR, přeji hodně Božích milostí a darů Ducha svatého.

Věra Langová, předsedkyně výboru Matice Svatohorské

Schváleno VČS 23. 5. 2020, Svatá Hora 23. 5. 2020

Téhož dne projednáno výborem Matice Svatohorské a doporučeno ke schválení Výroční členskou schůzí.

O Božím království

Každý člověk v sobě nese touhu po harmonickém soužití s druhými lidmi. Každý se ale ve své osobní životní zkušenosti setkal či setkává s tím, co onu harmonii vztahů narušuje. Následující úvaha má za cíl vést nás k zamyšlení, co k tomu, aby naše vztahy ve světě fungovaly, přidávám já sám.

„Království v sobě rozdvojené zpustne, dům na dům padne.“ Tak praví Kristus Pán. Z toho jasně vysvítá, že jakékoliv rozdvojení přináší rozklad, přináší pád, skončí hromadou sutin a trosek. V konečném důsledku je to katastrofální výsledek snahy jít proti sobě, tedy výsledek onoho rozdvojení tam, kde má vládnout jednota.

A to je to, co přece nikdo rozumný nevyhledává a nechce. My všichni patříme do království Božího. Denně se modlíme „přiď království tvé“. Denně se snažíme v tomto království lásky, pokoje a spravedlnosti a pro toto království lásky, spravedlnosti a pokoje žít a pracovat.

A i v tomto Božím království, které Ježíš přinesl, které hlásal, které je tady a teď, do něhož patříme, se čas od času najde pustý dům, hromádka sutin a neštěstí. Najde se snaha jít proti sobě, která hrozí tím, že dům na dům padne. Kdo není v jednotě s tím, co patří k Božímu království, ten musí jednoznačně dojít k pádu, destrukci, prostě sklídí vítr.

Jestliže je řeč o království lásky, spravedlnosti a pokoje, pak je na každém z nás, aby lásku, spravedlnost a pokoj vnášel tam, kam vchází, kde stojí, tam kde žije, tam kde pracuje, tedy všude. Nikde totiž neobstojí vnitřní rozdvojení. Rozpad, který přináší rozdvojení, místo pokojných atributů Božího království volí a ukazuje pychu, hněv a sobectví.

Ptejme se sami sebe: Co vnáším svou přítomností do svého okolí? Tam, kam přicházím? Tam, kde žiji? Tam, kde pracuji? Přináším pokoj? Radost? Co přináším? A co si odnáším? Co sklízím?

My si ale raději všímáme druhých. Tak nezapomeňme děkovat Pánu Bohu za to, že druzí lidé jsou. Bez nich bychom neměli komu a kam co přinést, bez nich bychom nesklízeli vůbec nic.

P. David Horáček, CSsR

Svátek Proměnění Páně

Co znamená svátek Proměnění Páně? Ježíš své poselství nezjevuje jen slovy, ale též skrze znamení. Na prahu veřejného života: křest; na prahu Velikonoc: proměnění. U obou znamení se z oblaku ozval Otcův hlas: „To je můj vyvolený Syn, toho poslouchejte!“ Bůh často jedná se svými věrnými tak, že jim už na počátku cesty dá okusit něco z konečného cíle. Takovým způsobem nám ukazuje cestu.

Ode dne, v němž Petr vyznal, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boha živého, Mistr „začal svým učedníkům naznačovat, že bude muset jít do Jeruzaléma, mnoho trpět... že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen“ (Mt 16,21). Petr toto oznámení odmítá, ostatní to vůbec nechápou. A do této souvislosti zapadá tajemná epizoda Ježíšova proměnění na vysoké hoře před třemi svědky, které si vybral - Petrem, Jakubem a Janem. Ježíšova tvář i jeho šat zazářil oslnivým světlem, objevují se Mojžíš a Eliáš a mluví „o jeho cestě, kterou měl podstoupit v Jeruzalémě“ (Lk 9,31). Ježíš na okamžik ukazuje svou božskou slávu a tím potvrzuje Petrovo vyznání. Zjevuje také, že k tomu, aby „vešel do své slávy“ (Lk 24,26), musí projít skrze kříž v Jeruzalémě. Mojžíš a Eliáš kdysi viděli Boží slávu na hoře, zákon a proroci ohlašovali Mesiášovo utrpení. Ježíšovo utrpení je skutečně Otcova vůle, Syn jedná jako Boží služebník. Toto je podstata Ježíšova života, který na sebe přijal lidský úděl, aby ho pozvedl ze zranitelnosti, smrtelnosti a konečnosti. Pán nikdy není jen trpící nebo jen oslavený. Je trpící, ukřižovaný, ale zároveň ten, který vstal z mrtvých. Cesta ke slávě Boží nestoupá přímo vzhůru. Pro Ježíše a pro nás, kteří ho následujeme, není slávy, jež by nevedla utrpením a smrtí. Zkratka neexistuje. Stejně jako Petr bychom rádi zůstali na hoře proměnění a vychutnávali blaženost ráje zde na zemi. Mystické pocity, které můžeme mít, ani naše pocity modlitby dobrou nečiní.

Není snad i dnes dost těch, kdo vyhledávají spíše senzační události kolem různých věrohodných i pochybných zjevení a přitom se jaksi zapomíná na podstatu všech těchto jevů?

Všechny Boží zázraky a divy by se staly naprosto zbytečnými, kdybychom zůstali u nich samotných a nesměřovali bychom skrze ně k opravdovému životu s Bohem...

Obnova člověka se uskutečňuje skrze obrácení a příklon k Bohu, nikoli skrze kratičkou otočku, letmý pohled jiným směrem, nýbrž ve vykročení na cestu jiným směrem. Tady však již jde o celoživotní proces. Myslím, že mnozí vlastně neputují...

Možná jsme zažili i my „hodinu Proměnění“ v modlitbách a ve společenství s Bohem. Nedomnívejme se však, že už jsme dosáhli cíle. Je jistě zásluhou různých dnešních „obnovných“ hnutí, že chtějí přivodit setkání s Bohem jakoby „v krátkém procesu“. Takovýto pokus však nevede k vytouženému obrácení, ale podporuje lidskou a duchovní nedospělost nebo subtilní formy násilí.

Začneme se ale modlit. Nesmíme zapomínat, že ovocem modlitby nejsou nějaké vzletné pocity, ale hluboká proměna celé osobnosti. Avšak Ježíš nás vyzývá k jiné cestě. Událost Proměnění Páně předjímá vzkříšení, kterému však

předchází smrt. Ježíš ukazuje apoštolům svou slávu, aby měli sílu čelit pohoršení kříže a porozuměli tomu, že je třeba projít mnoha souženými, a tak vejít do slávy Božího království. Sláva Ježíšova je slávou zmrtvýchvstání - a nelze vstát z mrtvých, aniž by člověk předtím nezemřel. Ale o jakou smrt nejprve jde, dříve než přijde ta biologická? O odumření hříchu. Sv. Pavel napsal: Bratři, hříchu jsme přece už odumřeli. Jak bychom v něm ještě mohli žít? Copak nevíte, že my všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti? Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Vždyť přece víme, že starý člověk v nás spolu s ním byl ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my bychom už hříchu neotročili. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za živící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem. (Řím 6, 2-6.11)

Jsem si vědom toho, kdo jsem? Že jsem jako křesťan povolán k novému životu? Byl jsem pokřtěn a v tu chvíli vnořen v Ježíšovu smrt. Tehdy jsem zemřel hříchu, nebo spíš hřích zemřel pro mne.

Na Ježíšově smrti byl hřích viditelně označen jako věc v podstatě mrtvá, směřující k zániku. V hříchu není ani naděje, ani naplnění života. Hřích nemá budoucnost. A my jsme s Kristem umřeli hříchu proto, abychom měli život. To znamená podíl na jeho vzkříšení. Tak je nám dán nový život: život žitý v Bohu, mimo hřích. A proto život skutečný, ne jen zdání života. Přesto se hřích v našem životě vyskytuje. Kde nejsme ve shodě s Kristem, kde nejsme Boží, tam je hřích. Jsme povoláni k Božímu životu, můžeme žít se vzkříšeným Kristem, a my to vzdáváme. A tak se zcela nepochopitelně vracíme do ne-života, do hříchu, pro který máme být mrtvi. Kéž toto poznáme. Kéž poznáme hřích v našem životě, a to v jeho pravé podobě.

Každý z nás nějak potřebuje proměnu svého života. Je ale zcela nezbytné jít k Bohu, aby nás proměnil On. Proto máme prosit o konverzi. Konverze v latině znamená obrat, změnu směru. Řecké slovo metanoia znamená změnu smýšlení. Co obrácení není? Obrácení není snaha o bezduchou seberealizaci. Člověk totiž není architektem svého věčného určení. Nejsme to my, kdo jsme učinili

sami sebe. Máme vyšší určení. Mohli bychom říci, že konverze spočívá v tom, že se nepovažujeme za stvořitele sebe samých. Konverze spočívá v tom, že přijímáme závislost na Bohu, našem pravém Stvořiteli, závislost na lásce. Obrátit se neznamena následovat jen vlastní osobní úspěch, který pomíjí.

Obrácení znamená, že místo toho, abychom trávili svůj život díváním se všemi směry, měli bychom se vydat směrem jediným. Prvním účinkem obrácení je pak nové uspořádání hodnot: je-li Bůh ve středu všeho, vše získává nové postavení a novou hloubku. Není možné stát se někým jiným hned.

Proměnění je událost modlitby: Ježíš se ve své modlitbě nořil v Boha a jeho tvář zářil jako slunce. Když se Ježíš modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu.

Podle obličejů si mnohdy děláme první úsudek o člověku.

Z výrazu tváře, pohledu očí... můžeme skutečně vyčíst ledacos z toho, co se děje uvnitř druhého. Na tvář si ale občas nasazujeme i masku.

Snažíme se zakrýt svůj smutek, strach, můžeme se tvářit sebestiště, upřímně, nebo naopak neproniknutelně... Každý z nás má svou originální povahu. Bůh nechce měnit náš charakter. Chce jen proměnit negativní sklony naší povahy v pozitivní. Chce naše hříšné postoje změnit na užitečné. Aby se mohl člověk s Bohem setkat jako ten, kdo je sám sebou, nemůže si o sobě nic předstírat, ale musí své myšlenky a pocity nejdříve před Bohem předestřít. A teprve tehdy, až v rozhovoru pozná, kým vlastně je a v jakém stavu se nachází, teprve tehdy se může uskutečnit pravé setkání, v němž se člověk neukrývá za pokornou maskou, ale dovolí Bohu přistoupit blízko, do nejtěšnější blízkosti, a to bez zbožné masky.

Jediným cílem modlitby je, aby se na nás naplnila Boží vůle. A to je také kritériem pravé modlitby. Obrátit se znamená opustit každou lidskou jistotu a jednoduše v důvěře následovat Pána. Být křesťanem spíše znamená stávat se křesťanem. Sama Panna Maria kráčela den po dni po cestě víry. Neustále rozjímal o slovech,

jimiž se na ni Bůh obracel jak skrze Písmo svaté, tak skrze události života jejího Syna. Naslouchejme proto Kristu jako Maria. Naslouchejme jeho Slovu uchovanému v Písmu svatém. Naslouchejme mu v běhu událostí našeho života a snažme se v nich číst poselství Prozřetelnosti. Událost Proměnění svědčí o proměňující Boží moci, které se člověk může otevřít. Cestou k proměnění našeho života je „poslouchat milovaného Syna“ Božího (Lk 9,35).

P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR

Svatohorské schody

Běla Janoščíková

Jsou cesty, cestičky,
chodníčky, pěšiny.
Jsou jedny staré schody.
Schované v kryté chodbě,
ztracené v příkré stráni.
Pusté a liduprázdné.
Svatohorské schody.

Přišli. Odešli.
Zmizeli poutníci.
Každý svou cestou.
Každý se svou tíží.
Vzhůru do vrchu
až na konec řady
se třemi sty třia-
čtyřiceti schody.
Zvolna došli k cíli.

Svatohorské schody,
pěkně opravené,
nově vydlážděné,
kudy cesta vede?

Zda z bludiště světa
kdy ta cesta vyjde?

(Cestou tančících kroků, 2019)

Břízovské slavnosti 2020

druhý ročník festivalu duchovní hudby
na poutním místě nad Příbrami

na Svaté Hoře

středa 14. 10.

17.00 **Mše** k památce skladatele P. K. Břízy, CSsR (Svatohorský chrámový sbor)

pátek 16. 10.

17.00 **Hudba pro sólový soprán při liturgii** (K. Falcníková - soprán, P. Šmolík - varhany)

18.00 **Ruská duchovní hudba** (Pražští pěvci, sbormistr S. Mistr)

sobota 17. 10.

12.00 **Varhanní matiné** s Růžencovými sonátami H. I. Bibera (J. Tůma, L. Sedláková Hůlová, slovo P. Petr Beneš, CSsR)

14.00 **Varhanní koncert** - Magnificat (J. Tůma, Schola Cantorum Pilsensis)

17.00 **Liturgie s gregoriánskými zpěvy** (Schola Cantorum Pilsensis)

18.00 **Koncert soudobé duchovní hudby** s premiérou kompozice pro svatohorskou baziliku (Prof. J. Tůma – varhany, komorní žesťový ansámbl, Svatohorský chrámový sbor, řídí P. Šmolík)

www.brizovskeslavnosti.cz

0 putování aneb Cesta nejen na Svatou Horu

Pokračování z minulého čísla

Den 3. - Karlštejn - Svatý Jan pod Skalou, 15 km

Tento den si trochu zajdeme. Máme k tomu ale pádný důvod. Nesmíme minout Svatý Jan pod Skalou s jeho klášterem.

Z Karlštejna pokračujeme po červené. Pokud byste chtěli nahlédnout k lomu Malá Amerika, je třeba po pár kilometrech odbočit doprava po žluté. A po ní se zpět vrátit stejnou trasou. Je to celkem asi 5 km navíc.

Dnešní cesta je nádherná, ale náročná - hlubokými lesy, do strmého kopce, leckdy de facto proti proudu korytem Bubovického potoka, včetně jeho zpravidla téměř vyschlými vodopády.

Po dalších asi 6 km dorazíme ke kostelu ve Svatém Janu pod Skalou. Jde o místo, k němuž se váže mnoho legend. Údajně zde v 9. století měl v jeskyni dlít první český křesťanský poustevník svatý Ivan. Trápil ho ďábel, který ho málem vyhnal. Ivan ho nakonec za pomoci dřevěného křížku od svatého Jana Křtitele přemohl a od té doby je v jeskyni mohutná průrva, kudy čert vyletěl ven.

Za poustevníkem přicházel z nedalekého Tetína i samotný kníže Bořivoj a po jeho smrti nechal před jeskyní postavit kapli. Ta následně připadla benediktinskému klášteru z Orlova, který byl však zničen husity. Přeživší mniši se přesunuli právě do Svatého Jana pod Skalou, kde si vystavěli klášter. Zde pak započala dlouholetá tradice svatojánských poutí. Původní kostel bohužel vyhořel, ale na jeho místě našťastí v 17. století vyrostl barokní kostel od významného italského architekta Carla Luraga, který, mimo jiné, vybudoval i pražské Klementinum. Podoba těchto dvou míst stojí za povšimnutí. Carlo Lurago je současně i architektem cíle naší cesty - barokního areálu Svatá Hora. Místní vlhké podloží však nebylo připraveno na tak těžkou zděnou budovu, a proto i zde musel zasáhnout Kryštof Dientzenhofer. Klášter bohužel neměl dlouhého trvání a už na konci 18. století byl zrušen a rozprodán. Byl v rukou mnoha vlastníků, během 2. světové války se místa zmocnili nacisté, následně zde komunisté zřídili tábor nucených prací a věznicí, a pak ho přetvořili na školu nových agentů StB. V roce 1994 byl klášter konečně navrácen církvi a jeho budovy nyní fungují jako internátní pedagogická škola, která skýtá i možnost přenocování.

Jak jsme zmiňovali již na začátku článku, tato trasa není snadná. Je třeba zdolávat velká převýšení, cesta je často hůře schůdná a kamenitá, v deštivém období může i nepříjemně klouzat. Zvažte proto své fyzické schopnosti, vhodnou obuv a třeba i trekingové hole. Na druhou stranu Vás odmění opravdu nezapomenutelnými scenériemi a místy, kde na Vás dýchne cosi nadpozemského.

Třetí den není radno přeceňovat síly. Volíme tedy trasu kratší a naopak si ponecháme dostatečně dlouhý čas na klášter a jeho okolí. Určitě se nezapomeňte osvěžit křišťálově čistou vodou z Ivanova pramene vyvěrajícího pod jeskyní, která byla od nepaměti považována za léčivou. Máte-li ještě přebytek sil, můžete zdolat Svatojánskou skalní stěnu, která se nad vsí tyčí. Nahoře se vám naskytne neopakovatelný výhled do kraje. Pokud byste raději pokračovali dále, můžete se vypravit až do Berouna a přenocovat tam.

Den 4. - Svatý Jan pod Skalou - Všeradice, 20 km

Ráno pokračujeme dále po červené, tedy po Svatojánské cestě. Hned za vsí se připravme na příkré stoupání, které se často mění z cestičky na kamenné schody. Jsme přeci jen v krasovém terénu, takže časté stoupání a klesání nás nesmí překvapit.

Po zdolání 15procentního stoupání během asi kilometrového úseku narazíme na nejmladší památný strom v CHKO Český kras Dub na Herinkách. Ze semínka vypučel v roce 1989, vysazen byl 22. 4. 2001 u příležitosti Dne Země a památným stromem byl vyhlášen v roce 2011. Roste v místě prastarého dubu, který byl podle Svatojánské legendy svědkem setkání knížete Bořivoje a poustevníka Ivana. Odumřel však v roce 1974 a o šest let později se zřítíl k zemi. V blízkosti je i kryté posezení, kde můžete po náročném výstupu znovu nabrat síly.

Nyní již budeme hlavně klesat. Zdejší hvozdy nám leckdy dají zapomenout, že jsme v dobách nově vysazeného dubu. Poutník se snadno přenesse do dob dávných a zpozorní, zda z některého úvozu náhle nevykoulne Lotrando či Záhoř. Po zhruba 2,5 kilometrovém sestupu se dostaneme do údolí Berounky.

Po pravé ruce se před námi rozkládá město Beroun. Záleží na Vašich silách a časových možnostech. Centrum města se zachovalými hradbami, jež jsou součástí Městské památkové zóny Beroun, rozhodně stojí za navštívení, a to nejen dvakrát ročně, kdy se zde konají vyhlášené keramické trhy. Skýtá množství kaváren, bister a restaurací, kde se můžete občerstvit a doplnit zásoby. Respektive alespoň skýtalo ještě před vypuknutím pandemie. Doufejme, že i přes existenční tíhu a ekonomickou nejistotu velká část těchto podniků přežije a bude nadále vítat znavené, hladové a žíznivé poutníky.

Pokud jste v časové tísní a Beroun se chystáte minout, můžete pokračovat po červené přes železniční most vedoucí přes Berounku. My to vezmeme skrz město, když už jsme tu. Znovu se spolu sejdem u železniční zastávky, odkud se vydáme po cyklostezce 8245 Svaté Ludmily. Vede do Tetína, obce dle pověsti spojené s jednou z dcer kněžky Kroka, Tety.

Krásná alternativa této cesty je těsně podél pravého břehu Berounky a dál do svahu vzhůru k Tetínu. Napojili bychom se na ní za železničním mostem.

Tuto trasu si ale nedovolujeme oficiálně doporučit, neboť je nutné překonat frekventovanou železniční trať bez chráněného přechodu.

Pokud byste se vydali na cestu v měsíci září, můžete zde zažít atmosféru Tetínského poutě. Tu obnovil zdejší spolek jako symbol vzpomínky na první českou kněžnu a světici, svatou Ludmilu, babičku a vychovatelku kněžky Václava, která na Tetíně nějakou dobu pobývala a skonala zde 15. září 921 mučednickou smrtí.

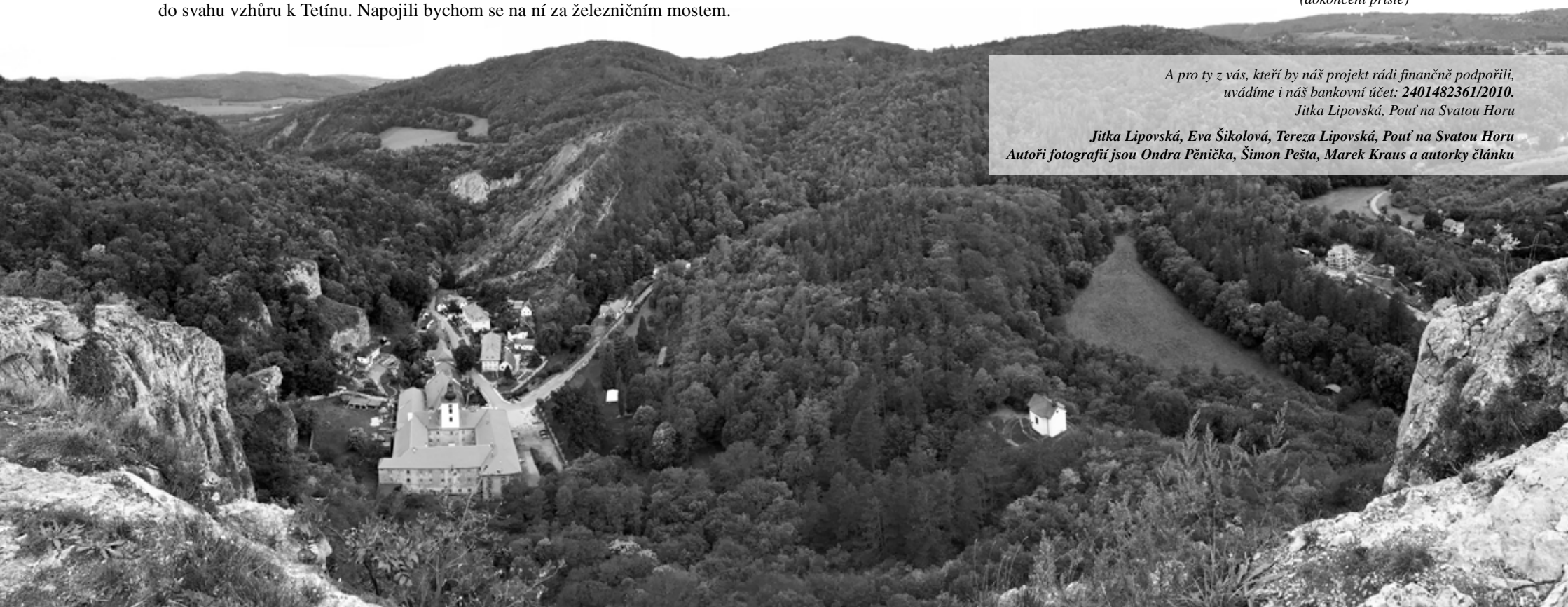
Obec opustíme po modré turistické trase, abychom po pár desítkách metrů, na začátku Kodskeho polesí, odbočili doprava po zelené značce. Té se budeme držet dalších 8 km až do Vinařic. První část výstupu je dosti náročná. Nejde zde o kamenitý terén, ale naopak o hliněnou pěšinu s výrazným sklonem, kde nohy, zejména je-li terén vlhký, rády podkluzují. Jde ale jen o několik desítek metrů, dále je již cesta schůdnější. Za odměnu se nám naskytne pohledy do divokých lesů přírodní rezervace Koda a následně do opuštěných lomů v blízkosti Koněpruských jeskyň. Civilizace zde mnoho nepotkáme. Zato zdejší scenérie jsou jak z jiných koutů světa. Hluboké lesy, kde občas z vlhka a houští na člověka dýchne až nepříjemně zhmotnělý chlad, který Vás donutí přidat do kroku.

(dokončení příště)

*A pro ty z vás, kteří by náš projekt rádi finančně podpořili,
uvádíme i náš bankovní účet: 2401482361/2010.*

Jitka Lipovská, Pout' na Svatou Horu

*Jitka Lipovská, Eva Šíkolová, Tereza Lipovská, Pout' na Svatou Horu
Autoři fotografií jsou Ondra Pěnička, Šimon Pešta, Marek Kraus a autorky článku*

Listárna

Vážení,

rozhodl jsem se Vám napsat v souvislosti s výstavou „70 let od Akce K na Svaté Hoře“. Dohodli jsme se s P. Davidem Horáčkem, CSsR, že pošlu pár řádků o svém bratranci, který nedostudoval a nestal se knězem.

Původně si vybral pro svůj život právě Kongregaci Nejsvětějšího Vykupitele. Rád bych ho redemptoristům i všem ostatním připomněl, protože je možné, že jeho jméno v pohnutých dobách komunistického útlatu upadlo v zapomnění.

Jmenoval se Václav Urban. Narodil se v roce 1928 v Černívsku nedaleko Příbrami a od dětství bylo zřejmé, že se stane knězem. Už jako chlapec byl na Svaté Hoře. V době gymnaziálních studií také studoval v Praze a bydlel u svých rodičů. Můj otec byl jeho kmotrem. Pak už jenom vím, že byl v roce 1950 odvezen z teologického ústavu Kongregace z Obořiště a jemně řečeno „internován“ zločineckým režimem v Králíkách. Vojenskou službu vykonal pochopitelně u PTP. Měl ji poněkud delší - 40 měsíců. O této službě mi dost vyprávěl. Byl rád, že přežil. Říkal, že nevěřil, že se někdy vrátí k normálnímu životu. U PTP sloužil na Slovensku na letišti ve Sliači a pracoval jako nádeník.

Po propuštění do civilu nastoupil do Konstruktivy, samozřejmě také jako nádeník, a pomáhal budovat Ústřední vojenskou nemocnici a sídliště Petřiny, a tím „budoval“ socialismus. Po těžkém úrazu šel do invalidního důchodu a vrátil se žít k rodičům do Černívsku. Jako zlomený člověk s trvalými zdravotními problémy se už nepokusil dostudovat a stát se knězem.

Když ještě Venda pracoval v Praze, tak nás pravidelně navštěvoval, prakticky jednou týdně. V sobotu po práci odjížděl do Černívsku k rodičům a staral se o tamní kostel jako kostelník, aby v neděli kostelíček zářil a byl připraven na mši svatou. Bylo-li třeba, hrál na varhany (tehdy pouze na harmonium). Po úrazu, když už byl doma, stačil k tomu ještě organizovat svatby, pohřby a křtiny.

Píšu Vám proto, že mně, nejdříve jako dítěti, pak jako studentovi, nesmírně obohatil život hlavně v oborech, k nimž za dob bolševika měl člověk přístup pouze takřkajíc v kostele. Já jsem měl toto vzdělávání od něho jednou týdně doma. A nejen to. Řešili jsme spolu matematické úlohy, Venda válel historii, ovládal dějiny církve a divil jsem se jeho latině. Při rozhovorech se mnou vždy pookřál a bylo vidět, že je šťasten, může-li něco ze svých znalostí předat. Když se nestal knězem, je škoda, že nebyl aspoň profesorem. Měl kladný vliv i na mého syna, který ho v mnoha směrech obdivoval.

*Poroučím se do další ctěné přízně Vaší a znamenám v dokonalé úctě
Ing. et Ing. Vladimír Tuháček*

(Redakčně upraveno. Případné další informace o osudu pana Václava Urbana adresujte redakci, rádi je autorovi předáme. Děkujeme.)

Noc na Svaté Hoře

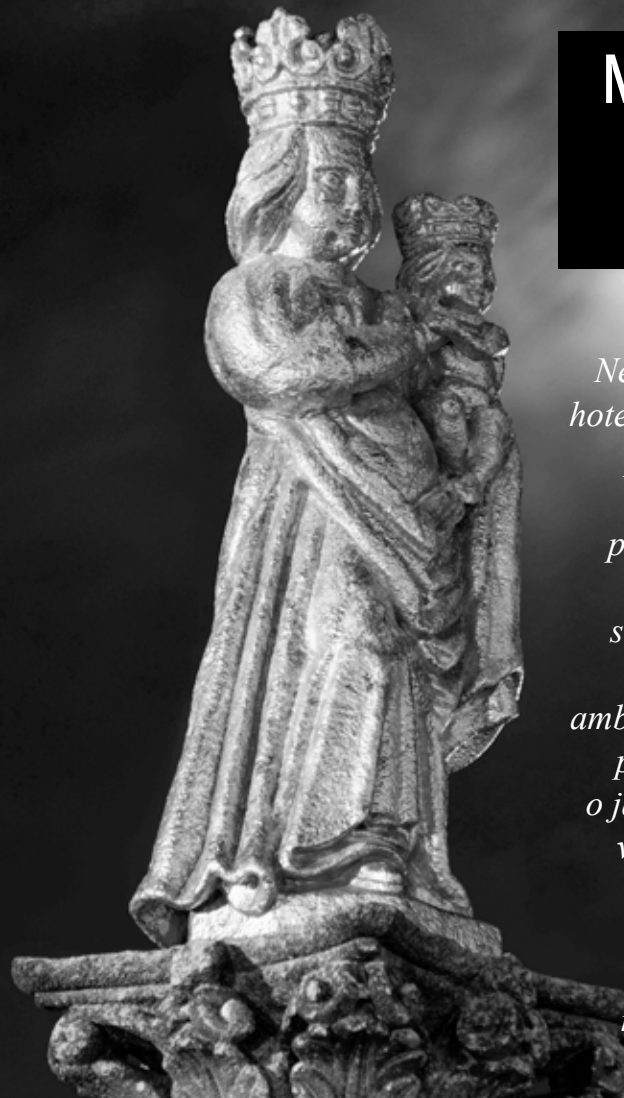
zažitkový pobyt

Nejbližší termíny:

25.-26. 9. 2020

9.-10. 10. 2020

Není to pětilhvězdičkový hotel, co hlavního můžete při přespání na Svaté Hoře zažít. Ostatně poutníci lehávali často jen na slámě. Ani té se však nemusíte u nás bát. Noční prohlídka ambitu, krápníková kaple při svíčkách, vyhlídky, o jakých se vám nesnilo, večere s živou hudbou v barokní jídelně a mnoho dalšího. A samozřejmě také nejedno překvapení...

Účast možná pouze po předchozí rezervaci na prohlídka@svata-hora.cz
Podrobněji na www.svata-hora.cz

Vhodné také jako vánoční dárek!

Povánoční termíny budou zveřejněny na internetových stránkách Svaté Hory po 1. 10. 2020

tomen pan kardinál Dominik Duka, otcové biskupové

Zpráva ze Svaté Hory

- ❑ Od 14. března až do 25. dubna byl svatohorský **areál uzavřen** kvůli opatřením ohledně nákazy koronavirem. Řada událostí (exercicie, poutě, přednášky, vernisáže výstav, koncerty, slavnosti a vše s účastí veřejnosti) byla zrušena. Bohoslužby probíhaly v pravidelných časech. Díky **internetovému přenosu**, který v bazilice na Svaté Hoře funguje již 15 let, se mohli věřící připojovat nejen k **pravidelným bohoslužbám**, ale také k modlitbě **Korunky k Božimu milosrdenství** (vždy v 15.00) a k **modlitbě růžence** (vždy ve 20.00). Průměrně bylo připojeno k modlitbě Korunky 300 uživatelů a k modlitbě růžence v průměru 450. Korunka k Božimu milosrdenství byla vysílána do otevřeného areálu 25. dubna a modlitba růžence se konala až do konce června.
- ❑ Od pátku 20. března byla v přízemí proboštství připravena **výstava Diplomacie a suverénní řád maltézských rytířů**. Původně plánovaná vernisáž byla zrušena a výstava byla zpřístupněna až po ukončení karanténních opatření.
- ❑ V úterý 24. března jsme si připomenuli **30. výročí od opětovného převzetí správy Svaté Hory Kongregací redemptoristů**. Bez účasti veřejnosti byla připravena a otevřena výstava, která bude v bazilice minimálně do konce tohoto roku.
- ❑ **Na Květnou neděli** 5. dubna zazněly při mších svatých v 9.00 a v 11.00 v premiéře nové **Matoušovy pašije**, které jen několik dní před událostí zkomponoval Pavel Šmolík pro tři zpěváky.
- ❑ **Obřady Svatého týdne** (5.–11. dubna) sloužil P. David Horáček, CSsR. Pro večerní mši svatou Zeleňého čtvrtku složil Pavel Šmolík novou liturgickou hudbu pro minimální vokální obsazení. Při vigílii Zmrtvýchvstání Páně na Bílou sobotu jsme zaznamenali 3871 připojení přes internetovou televizi. V neděli 12. dubna na Slavnost Zmrtvýchvstání Páně při mši svaté v 9.00 zazněla v premiéře komorní Misa Nova Pavla Šmolíka.
- ❑ **Od Velikonoc** byly všechny mše svaté doprovázeny hrou na varhany. Do té doby se hrálo jen při nedělních bohoslužbách a slavnostech.
- ❑ **Od pondělí 27. dubna** jsme opět otevřeli prodejnu poutního zboží a knih v ambitech. Průvodcovská služba a muzeum byly uvedeny do plného provozu od pondělí 11. května.
- ❑ V sobotu 2. května se konala **pout' za duchovní povolání** bez účasti veřejnosti. Při mši svaté byl při-

tomen pan kardinál Dominik Duka, otcové biskupové Václav Malý a Zdenek Wasserbauer a bohoslovci.

- ❑ Od první květnové neděle začaly streamové **přenosy Nedělních varhanních půlhodin**, a to díky vynikající spolupráci se školní televizí Gym Tv Příbram. Díky týmu pana Josefa Fryše jsme odvysílali prvních pět koncertů přes internet. Koncertů, které zaštilili pánové Jaroslav Tůma (titulární svatohorský varhaník) a Pavel Šmolík (svatohorský regenschori) se zhostili čeští varhaníci K. Málková, J. Tůma, P. Šmolík, M. Káčerková, I. Chřibková. Varhanní půlhodinky pokračují bez přímého přenosu až do první říjnové neděle.
- ❑ V sobotu 16. května se konala **pout' bývalých příslušníků PTP**. Mši svatou v 10.30 celebraval P. Jan Kuník, CSsR.
- ❑ V úterý 19. května se na Svaté Hoře konala **vikariátní konference** kněží vikariátu Příbram.
- ❑ V sobotu 23. května se v omezeném režimu konala **Pout' Matice Svatohorské**. Mši svatou celebraval protektor Matice, P. David Horáček, CSsR. Následovala schůze ve venkovních prostorách u Korunovačnického oltáře.
- ❑ Letošní **Noc kostelů** se konala v náhradním termínu v pátek 12. června. Program byl upraven podle nálezové situace. Spolupráci při této události nabídl svým koncertem orchestr Collegium musicum – členové souboru Opery Národního divadla v Praze. Díky nim zazněly skladby od A. Vivaldiho- Sonata e moll pro violoncello, dále I. Moscheles - Concerto doppio, J. Pelikán – Confessiones.
- ❑ V neděli 14. června jsme oslavili **Slavnost Těla a Krve Páně**. Po mši svaté v 9.00, kterou celebraval P. David Horáček, CSsR, se konal eucharistický průvod s doprovodem trubačů a za účasti mnoha družiček. Slavnosti se zúčastnili také exercitanti pod vedením P. Dr. Ondřeje Salveta. Jednalo se o druhé exercicie po uvolnění karanténních opatření.
- ❑ O víkend 20. a 21. června jsme slavili **slavnost Korunovace**. Sobotní večerní vigílii celebraval apoštolský nuncius v ČR, Mons. Charles Daniel Balvo. I přes velmi chladné a deštivé počasí byla účast věřících nadprůměrná. V neděli celebraval hlavní mši svatou kardinál Dominik Duka. Po mši svaté a průvodu zahájil pan kardinál novou výstavu k připomínce 70 let od Barbarské noci.

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2020

Termín	Název kurzu	Exercitátor / vede	Cena
25. 5. – 29. 5.	Exercicie „Ars celebrandi, o eucharistii“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	2080 Kč
1. 6. – 5. 6.	Exercicie „Věříme v Boží prozřetelnost?“	P. Jan Kuník, CSsR	2080 Kč
18. 6. – 21. 6.	Ikopisecký kurz, info: DamianM@seznam.cz	Martin Damian	–
22. 6. – 26. 6.	Exercicie „Smíření se sebou samým“	P. Josef Michalčík, CSsR	2080 Kč
29. 6. – 3. 7.	Exercicie „Smysl pro modlitbu v životě křesťana“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	2080 Kč
3. 8. – 7. 8.	Exercicie „Umění rozlišování duchů“	Václav Čáp	2080 Kč
10. 8. – 14. 8.	Exercicie pro všechny „Modlitba v životě křesťana“	Mons. Josef Žák	2080 Kč
23. 8. – 29. 8.	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	3180 Kč
14. 9. – 18. 9.	Exercicie „Poutník na zemi“ – svátosti na cestě životem	P. Petr Beneš, CSsR	2080 Kč
21. 9. – 25. 9.	Exercicie „Identita i důstojnost muže a ženy podle Evangelia“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	2080 Kč
1. 10. – 4. 10.	Exercicie pro seniory „Stáří jako oloupení nebo osvobození?“	Mons. Aleš Opatrný	1650 Kč
19. 10. – 23. 10.	Exercicie „Křesťanská láska a odpuštění“	P. Josef Michalčík, CSsR	2080 Kč
8. 11. – 14. 11.	Exercicie pro kněze „Síla k životu kněze ze svátostné služby“	Mons. Aleš Opatrný	3180 Kč
15. 11. – 21. 11.	Exercicie pro kněze V duchu spirituality Hnutí fokoláre	Mons. František Radkovský	3180 Kč
3. 12. – 6. 12.	Exercicie „Blížkost Boha v Písni písní“	Václav Čáp	1650 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden u konkrétních kurzů. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adresu ex.dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

- 21. 6. **288. výročí Korunovace.** Hlavní mši sv. v 9.00 celebruje kard. Dominik Duka (75 let od konce II. sv. války). Po mši sv. průvod s mil. soškou. Ostatní mše sv. v 7.30, 11.00 a 15.30. Možnost získat plnomocné odpustky.
- 27. 6. **Panny Marie, Matky ustavičné pomoci.** Úctu k ikoně Matky Ustavičné Pomoci šíří kongregace redemptoristů po celém světě.
- 29. 6. **Sv. Petra a Pavla.** Doporučený svátek. Možnost získat plnomocné odpustky.
- 30. 6. **Bl. Gennara Sarnelli, CSsR,** právník, duchovního spisovatele. Bojoval proti šíření prostituce a nadměrnému zatěžování dětí prací.
- 5. 7. **Sv. Cyrila a Metoděje.** Doporučený svátek.
- 19. 7. **Nejsvětějšího Vykupitele.** Titulární slavnost kongregace redemptoristů.
- 22. 7. **Sv. Máří Magdaleny.** Mše sv. v 9.00 a v 17.00 v krápníkové kapli sv. Máří Magdaleny.
- 1. 8. **Sv. Alfonse Maria de Liguori, CSsR,** zakladatele redemptoristů. Možnost získat plnomocné odpustky. Při mši v 17.00 proběhne obnova řeholních slibů.
- 7. 8. **Pout' bez bariér.** Pout' nemocných a zdravotně postižených. Mše svatá v 10.00 s udělováním svátosti pomazání nemocných.
- 15. 8. **Nanebevzetí Panny Marie.** Možnost získat plnomocné odpustky.
- Poutní slavnost - vigílie.** Mše sv. v 19.30 se světelným průvodem, celebruje P. Stanislav Přibyl, CSsR, gen. sekretář ČBK. Ostatní mše sv. v 7.00, 9.00 a 17.00.
- 16. 8. **Poutní slavnost. Hl. mše sv. v 9.00,** celebruje P. Petr Beneš CSsR. Hudba: S. Jelínek - Proprium. Ostatní mše jako v neděli. Možnost získat plnom. odpustky.
- 25. 8. **Bl. Metoděje Dominika Trčky.** První řeckokatolický viceprovinciál na Slovensku, zemřel na následky mučení v Leopoldovské věznici.
- 27. 8. **346. výročí posvěcení baziliky.** Možnost získat plnomocné odpustky.
- 5. 9. **Pout' bývalých i současných svatohorských vokalistů, trubačů a ministrantů** v 9.00. Ostatní mše sv. v 7.00 a 17.00.
- 12. 9. **Příbramská svatohorská šalmaj.** Historická slavnost na svatohorském náměstí od 10.00 do 23.00.
- Běh hasičů** do svatohorských schodů. Porádá Sbor dobrovolných hasičů Březové Hory.
- 19. 9. **Svatohorský Downtown Příbram**
- 26. 9. **Bl. Kašpara Stangassingera, CSsR.** Vychovatel mládeže, působil v Německu, zemřel v 28 letech.
- 28. 9. **Sv. Václava.** Doporučený svátek. Den Věží a rozhleden. Výstup na věž zvonice se 4pohledem Pohádkového království.
- 5. 10. **Bl. Františka Xaverského Seeloe, CSsR.** Původem Němec, působil v USA mezi německými hovořícími katolíky, zemřel v 48 letech na žlutou zimnici.
- 14. 10. **Mše sv. v 17.00 k uctění památky P. Karla Břízy, CSsR.** Hudba: Skladby K. Břízy.
- 16. 10. **Sv. Gerarda Majelly, CSsR.** Řeholní bratr, známý divotvůrce, je patronem matek v pozeňnaném stavu a při problémech v těhotenství. **Pout' k Bl. Gerardu.** Modlitba růžence v 16.30, mše sv. v 17.00, po mši sv. modlitba matek a uctění ostatků světce.
- Břizovské slavnosti.** Festival liturgické hudby. Hudba při liturgiích, koncerty, přednášky. Podrobněji na břizovskeslavnosti.cz.
- 17. 10. **Břizovské slavnosti.** Festival liturgické hudby. Hudba při liturgiích, koncerty, přednášky. Podrobněji na břizovskeslavnosti.cz.
- 18. 10. **Říjnový koláč.** Dobročinná akce od 8.00 do 13.00 v ambitu.
- 1. 11. **Všech svatých.** Doporučený svátek. Možnost získat plnomocné odpustky.
- 2. 11. **Všech věrných zemřelých.** Po odpolední mši svaté následuje dušičková pobožnost.

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře

Neděle Areál otevřen 6.30–17.00

Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15. 30. Po každé mši svatě je požehnání milostnou soškou a její uctívání
Po odpolední mši svatě jsou zpívány nešpory. Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Pondělí - sobota Areál otevřen 6.30–18.00

Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00 (v sobotu s nedělní platností)

Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.00, 9.00 a 17.00

Ve čtvrtek Po odpolední mši svatě půlhodinová adorace

V pátek Mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské

V sobotu Po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na www.svata-hora.cz, nebo je předat osobně v sakristii

V postní době V pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta

V květnu Denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svatě májová pobožnost s katechezí

Svátoost smíření Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli

Zpovědní služba v bazilice po-so půl hodiny před každou mší svatou

Dále 10.00–11.00 a 16.00–17. 00. V neděli před každou mší svatou

Schody Svatohorské schody otevřeny 8.00–17.00 (v zimě jen do 15.30)

Úřední hodiny farního úřadu

pondělí & čtvrtek: 10.00–11.30; 13.30–16.00

V případě nutnosti je možné se nepřetržitě obracet na duchovní správu na tel: 731 619 668

Svatohorské poutní muzeum, průvodcovská služba a prodejna

Odpovědná osoba: Martina Jechortová.

Kontakt: +420 731 619 800, +420 318 429 943, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz

E-shop: <http://shop.svata-hora.cz>

Otevírací doba: neděle: I. – XII: 9.00–17.00 • pondělí – sobota: I.–V. & IX.–XII: 9.00–16.00 • V.–VIII.: 9.00–17.00

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou.

Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Prohlídky v zimním období je třeba předem domluvit, min. počet osob je 5. Jako alternativu pro jednotlivce nabízíme v tomto období prohlídku se zapůjčeným textem. Informace v prodejně v ambitu.

Prohlídka areálu s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové velké varhany v bazilice.

Prohlídka nové expozice muzea. Každý den v otevírací době prodejny.

Prohlídka nově zrekonstruovaných sklepních prostor a zvonice. Prohlídky jsou možné ve vybraných termínech/po domluvě.

Nové aktivity na Svaté Hoře Vám nabízíme díky projektu, který je spolufinancován Evropskou unií v rámci IOP Projekt CZ.1.06/5. 1. 00/24.09583 „Příbram - Svatá Hora - vzorová obnova poutního areálu“

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
ŠANCE PRO VÁŠ ROZVOJ

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925, e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>.

Od roku 2017 vychází 4x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar (náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada.

Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o. Expedici zajišťuje PostServis.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.

*Stoupání Svatohorskými schody
při svitu svíci*

*Návštěvníky přivítal
P. D. Horáček, CSsR*

Všichni naslouchají svatohorským zvonům

*Mariánské nešpory s gregoriánskými zpěvy.
Účinkuje Schola Cantorum Pilsensis
a varhaník P. Šmolík.*

Noc kostelů

Koncert členů souboru Collegium musicum Opery Národního divadla v Praze

Světelný průvod po mši svaté z vigílie

